

EILEN TÄNÄÄN HUOMENNA

Marjo Liimatainen

Marjo Liimatainen

EILEN TÄNÄÄN HUOMENNA

EILEN TÄNÄÄN HUOMENNA

Runokirja

© Marjo Liimatainen

Kustantaja: BoD - Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: BoD - Books on Demand, Norderstedt, Saksa
1. painos

Kuvat, piirrokset ja maalaukset: Marjo Liimatainen
Enkelitaulu: Raili Kärkkäinen
Design: Marjo Liimatainen
Kuvankäsittely ja taitto: Anna-Kaisa Pennanen

BoD
Books on Demand, Helsinki

ISBN 9789523396111

Esipuhe

Tämä teos sisältää päiväkirjastani koottuja runoja ja ajatuksia kolmen vuoden ajalta.

Vanhin poikamme, Juha, kuoli yllättaen syksyllä v. 1996.

Poliisin mukaan kysymyksessä oli itsemurha.

Kun kuolemasta oli kulunut noin vuosi, aloin kirjoittaa ja sillä tavoin työstin vaikeaa asiaa.

Joskus luin lapsilleni tekstejä ja he kysyivät saisivatko he antaa niitä ystävilleen.

Nyt kun Juhan kuolemasta on jo vuosia, haluan julkaista runot.

Ehkä niistä voisi joku samassa tilanteessa oleva tai surua kokenut saada lohtua ja toivoa.

Kirjassa on runoihin liittyviä kuvia, päiväkirjassani olevia piirroksia, akvarelliluonnoksia sekä joitakin valokuvia.

Ensimmäinen vuosi

SUNNUNTAIAAMU

Tytöt ovat heränneet.

Televisio on auki.

Saksikäsi-Edward leikkaa vesipatjaan vahingossa reiän.

Hän yrittää pukea paitaa ylleen.

Vaate repeää.

Yritä itse.

Pidä kädessäsi avoimia suuria saksia ja vedä paita pään yli.

Mielenkiintoista.

Saksikäsi-Edward on liikuttava ja hyvä elokuva.

Se pitää katsoa monta kertaa!

Sälekaihtimet on suljettu.

Huone on pimeä ja tyttöillä mustat paidat.

Minua ei tarvita.

APATIA

Ilo on mennyt.
Punkkari ja hevvari mustissaan,
väsyneinä tuijottavat televisiota,
eivät osaa nukkua,
minäkään en enää osaa.
Älä siirry sohvalle tai
isä irvistää peilin kautta
-pelottava isä seinällä, ikä 50 v.

Älä sano mitään, älä edes hiljaa,
koska olet kalkkis ja
hiljaakin arvostelet ja huudat.

Ovatko ajat niin muuttuneet,
etten tiedä, milloin on kesä ja
milloin on talvi?

HELLETTÄ

Isällä shortsit,
äidillä hellemekko
kaikki ovet ja ikkunat auki
sälekaihtimet alhaalla
Meillä äänitetään - heviä se kai on, kun en pidä.
Kaksoset mustissaan
 farkut ja pitkähihaiset paidat
 silmät rajatut mustalla
 hiilenmustat kulmat ja mustat hiukset

Minun kauniit kaksostyttäreni:
suuret siniset silmät,
pitkät vaaleat hiukset
Heitä ei palellut koskaan
hihattomissa mekoissaan ja avojaloin
Aurinko paistoi
viulut soivat ja laulut kertoivat kesästä

Joidenkin lasten viulut soivat paremmin,
mutta minun lapseni olivat kaikkein suloisimmat.

PALAAAN VIIME SYKSYYN

Juha on kuollut.
Mitä on tapahtunut?
Mitä tämä tarkoittaa?
Tuskaisina yritämme elää hetken kerrallaan.

Syyllisyys ja ahdistus
Turhat kysymykset
Läheisten kipeää tekevät
näennäisen hienotunteiset arvailut

Rikospoliisi sanoi, että ihmismieli on arvaamaton.
Kuulostaa helpolta.
Pelkoa
Unettomia öitä
Uuvun

Huone täynnä kukkia
Pöydällä kuvat ja kynttilät
Ystävät ja tuttavat tulevat, tahtovat lohduttaa
Sanoja ei ole, mutta että uskaltaa olla läsnä,
se riittää.

Teoksen kirjoittaja ja kuvittaja on Kemistä kotoisin oleva, Savonlinnassa elämäntyönsä opettajana tehnyt eläkkeellä oleva teologi.

Kirjan runot kertovat siitä, miten kirjoittaja on työstänyt surun ja sen eri vaiheet.

